

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 33.

1836. EN ΑΘΗΝΑΙΣ, 11 'Ιουλίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Στατάγματα. 1) περί συνοικισμού των Ψαρριανών εις Ερέτριαν. — 2) περί των εις τὰ δάση γενομένων ἀνομημάτων. — 3) περί τῆς ἔδρας τοῦ κλαυρωτιστικείου τῆς Πελοποννήσου. — Ἀποφασίσεις περί σφραγίδων τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων. — περί ἐνηλικιότητος τινῶν.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί τοῦ συνοικισμού τῶν Ψαρριανῶν εις Ερέτριαν.

Ο Θ Ω Ν

Β Α Σ Ι Λ Ε Υ Σ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπειδὴ μ' ὄλας τὰς παραχωρήσεις, τὰς ὁποίας μέχρι τοῦδε ἐλάμαμεν διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν τὸν συνοικισμόν τῶν Ψαρριανῶν εις Ερέτριαν, ἡ ἐπιθυμία Μας αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη· μεταξύ δὲ ἄλλων αἰτιῶν ἦτο καὶ αἰτία τῆς ἐξέσεως καὶ ἐκλογῆς οἰκοπέδων διαφανοῦς· ἐπιμένως θέλοντες νὰ ἐξομαλύνωμεν καὶ αὕτην τὴν δυσκολίαν, καὶ νὰ δώσωμεν δι' ἰδιαιτέρων παραχωρήσεων νέα δειγμάτια τοῦ πόσον ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν τοὺς γενναίους τούτους προμάχους τῆς Ἑλλάδος ἀποκαταστημένους εις τὸ Βασιλεῖόν Μας, σχηματίζοντας πόλιν καὶ δῆμον ἰδιαιτέρων καὶ μετέχοντας ὅλων τῶν δικαιωμάτων, ὅσα ἀπολαμβάνουν καὶ οἱ λοιποὶ Ἕλληνες, ἀκούσαντες τὴν γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμ. Μας ἀποφασίζομεν.

1.

Ἡ παραθαλάσσιος γραμμὴ συγκεκριμένη ἀπὸ 10 τετραγωνα, παραχωρεῖται ἐλεύθερος ὡς προηγουμένως εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρριανῶν, ὅστις θέλει τὴν λαβεῖ ἐκ ἐξου-

σίαν του, ἀφοῦ συζητῆ εἰς Ερέτριαν· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος μένει ἀμοίραστος, ἐωσότου συζητῆ ὁ δῆμος καὶ διορισθῆ ὁ δήμαρχος καὶ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον. Μένει ἔπειτα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς κοινότητος νὰ εὔρη τὸν ὀφελίμον τρόπον τῆς διαχειρίσεως τῶν γαιῶν τούτων δι' ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως με σταθερὸν καὶ εὐκολοῦνακτον εἰσόδημα, καθὼς ἤθελε τὸ εὔρει ὀφελίμον διὰ τὴν κοινότητα καὶ τὴν θεμελίωσιν τῆς ἀποικίας.

Ὅσοι λαβόντες γῆπεδον εἰς αὐτὸ τὸ μέρος κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κλήρωσιν ἔκτισαν εἰς αὐτο, θέλουν τὸ παραχωρήσει ἐπίσης εἰς τὸν δῆμον, ὅστις χρεωστῆ νὰ τοὺς ἀποζημιώσῃ διὰ τὴν οἰκοδομήν.

Τὰ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἢ ἐνοικιάσεως τῶν γηπέδων αὐτῶν συναχθέντα χρήματα θέλουν χρησιμεύσει εἰς ἀνεγερσιν σχολείου· ἀν δὲ περισσεύσῃ κεφάλαια, θέλουν χρησιμεύσει εἰς κατασκευὴν ἄλλων ἀγαθοεργῶν καταστημάτων.

2.

Αἱ προλαβούσαι κληρώσεις ἀκυρῶνται· διὰ νὰ συγκεντρωθῶν δὲ εἰς ἓν μέρος τῆς πόλεως οἱ πρὸς τὸ παρὸν συνοικισθησόμενοι, ἡ διακομὴ τῶν διὰ τὰς οἰκίας γηπέδων θέλει κατ' ἀρχὰς γίνεαι εἰς τὰς μετὰ τὴν πρώτην πα-

ραθαλάσιον γραμμὴν παράλληλους σειράς, καὶ εἰς τὰς ἀγούσας ἀπο τὸν αἰγιαλὸν εἰς τὴν πλατείαν καὶ εἰς τὰ πέραξ αὐτῆς.

3.

Δίδεται προθεσμία εἴς ἑβδομάδων, ἀφ' ἧς ἡμέρας δημοσιευθῆ τὸ παρὸν διάταγμα, διὰ νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀναφοράς των εἰς τὸν διοικητὴν Εὐβοίας ὅσοι τῶν Ψαρῶν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν γῆπεδον καὶ νὰ οἰκοδομήσουν εἰς Ἑρέτριαν. Οἱ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἡμποροῦν νὰ παρουσιάσουν τὰς ἀναφοράς των διὰ συγγενῶν ἢ νομίμων ἐπιτρόπων των.

4.

Εἰς τὸ τέλος τῆς προθεσμίας ταύτης ὅλα τὰ ὀνόματα τῶν ἀναφερθέντων βάλονται εἰς κλῆρον, καὶ ὁ πρωτεύων ἐκλέγει ἐντὸς τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερθείσης περιουχῆς τὸ οἰκόπεδον ὅπου θέλει· ὁ δεύτερος ἐκλέγει μετὰ τὸν πρῶτον, καὶ οὕτω καθέξῃς ἐως τοῦ νὰ λάβωσιν ὅλοι. Ὅσα οἰκόπεδα μένουσιν, δίδονται εἰς ἐκείνους, ὅσοι ἀναφερθοῦν μετὰ τὴν προθεσίαν ταύτην, καὶ οἱ ὅποιοι ἐπίσης ἐκλέγουν κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡμερομηνίας, καθ' ἣν παρουσιασθῆ ἢ ἀναφορὰ των.

Ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων θέλει ἐκτείνεσθαι βῆθηδόν εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς πύλει· καθόσον παρουσιάζονται νέοι Ψαρῶνιοί.

5.

Ὅσοι λάβουν οἰκόπεδα καὶ δὲν ἀρχίσουν τὴν οἰκοδομὴν τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσαρῶν μηνῶν μετὰ τὴν διανομὴν, τὰ χάνουν, καὶ τὰ λαμβάνουν, ὅσοι παρουσιασθοῦν μετὰ ταῦτα.

6.

Ἐναρξίς τῆς οἰκοδομῆς δὲν λογίζεται ἡ ἐξάρυξις τῶν τάφρων, ἢ καταβολὴ τῶν θεμελιῶν, ἀλλὰ καὶ ἡ προσπάθεια νὰ ἀποπερτωθῆ ἡ οἰκοδομὴ, ἥτις δεικνύεται ἀπὸ ἀπὸ τὴν κατάλληλον ἐπισώρευσιν τῆς ὕλης κτλ.

7.

Δὲν συγχωρεῖται κατ' ἀρχὰς εἰς οὐδένα νὰ λάβῃ δύο ἢ περισσότερα γῆπεδα· μετὰ παρελευσιν ὁμοῦ ἐνό· ἔτους ἀποῦ λάβουν οἱ παρόντες τὰ γῆπεδά των καὶ περισέουσιν, τότε κατὰ γνώμοσύνην τοῦ δήμου ἡμπορεῖ νὰ δοθῆ καὶ δεύτερον οἰκόπεδον εἰς Ψαρῶνιον, ἐν οἰκοδόμησιν τὸ πρῶτον.

8.

Δὲν συγχωρεῖται εἰς οὐδένα νὰ πωλήσῃ τὸ γῆπεδόν του εἰς ἄλλον· ἡμπορεῖ ὁμοῦ νὰ ἀλλάξῃ τὸ λαχὸν εἰς αὐτὸν γῆπεδον διὰ συμβιβασμοῦ μετ' ἄλλον Ψαρῶνιον· ἀλλὰ τότε ἀμφότεροι εἶναι ἀλληλεγγύως ὑποχρεωμένοι νὰ οἰκοδομήσουν ἐντὸς τῆς προθεσμίας, δίδοντες τὴν ἐγγυησίαν των περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητὴν.

9.

Ὅσοι λαβόντες οἰκόπεδα κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν κληρώσιν, οἰκοδομήσαν ἤδη εἰς αὐτὰ, ἀλλὰ δὲν εὐχαριστοῦνται εἰς τὴν θέσιν ἐκείνην, καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ λαβῶν ἄλλο διὰ λαχνοῦ, δίδεται εἰς αὐτούς.

10.

Ἡ μέχρι τοῦδε δημογεροντία τῶν Ψαρῶνιων διορίζεται οἰκιστικὴ ἐπιτροπὴ, χρέος τῆς ὁποίας εἶναι νὰ διευθύνῃ τὸν συνοικισμόν, νὰ διαλύῃ τὰς διαφωνίας, καὶ νὰ ἐξομαλύνῃ τὰς δυσκολίας· μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ συνοικισμού ἡ Κυβέρνησις θέλει ἀνταμείψῃ τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης ἀναλόγως μετὰ τὰς προσπάθειαις των.

11.

Τὰ τυγόν παράπονα ἐναντίον τῆς οἰκιστικῆς ἐπιτροπῆς ἀποφαρίζονται ὀριστικῶς παρὰ τοῦ διοικητοῦ, καὶ τὰ ἐναντίον τούτου, παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Ἐσωτερικῶν.

12.

Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν θέλει διορίσει ἕνα γεωμέτρην, διὰ νὰ διδῇ τὰς γραμμάς εἰς τὰς ἐγερθησόμενας οἰκοδομὰς, ἐπὶ προσκλήσει τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκρίσει τοῦ διοικητοῦ.

13.

Κατ' ἐπανάληψιν τῆς ἀπὸ 27 Ὀκτωβρ. (8 Νοεμβρ.) 1834 ἀποφασίως Μας κηρύττεται καὶ αὐτίς ἀτέλεια εἰς τὰς δι' οἰκοδομὴν προμηθευομένας ὕλας διὰ ξηρᾶ· ἢ θαλάσσης. Ἡ ἀτέλεια αὕτη ἐννεῖται ὄχι μόνον διὰ τὰς εἰς Ἑρέτριαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅσας ἔλθουν μέσον Σύρας, ὅταν ἀποδειχθῆ ὅτι εἶναι προσδιωρισμένα· διὰ τὸν συνοικισμόν.

14.

Ἐπιθυμοῦντες νὰ ἴδωμεν τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ἡμῶν εὐρισκομένους Ψαρῶνιους, νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα τοῦ συνοικισμού εἰς Ἑρέτριαν, συγκατανεύομεν νὰ δοθῆ ὡς προπληρωμὴ εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τῷ ἐσωκλήσῳ καταλόγῳ ἐμπιεριομένων ἀξιωματικῶν δάνειον 500 δραχμ.

Τὴν ὅλικήν ποσότητα θέλει ὑποβάλλει διαθέσιμον τὸ ταμεῖον εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερ. Γραμμῶν, ἥτις θέλει τὴν διανέμει διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἀξιωματικῶν ὅταν βεβαιωθῆ ὅτι ἀρχίζει τὴν οἰκοδομὴν του. Τὰ ὀνόματα τῶν λαβόντων τὴν προπληρωμὴν θέλουσιν κοινοποιηθῆ εἰς τὰς προϊστάμενας ἀρχὰς, διὰ νὰ κρατῶν ἀπὸ ἐν ἑταρτίου τοῦ μισθοῦ των κατὰ μῆνα, καὶ νὰ τὰ ἐπιστρέφουν εἰς τὸ ταμεῖον.

15.

Δίδεται εἰς τὸν δήμον τῶν Ψαρῶνιων κατὰ τὴν χρεῖαν δάνειον ἕως τὴν ποσότητα δέκα χιλιάδων δραχμῶν ἀνευ τόκου, καὶ πληρωτέον ἐντὸς δέκα ἐνιαυτῶν διασημάτων διὰ τὴν ἀποξήρανσιν τῆς κατὰ τὴν Ἑρέτριαν λίμνης.

Εἰς αἰτίαν ὁμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, ἡ κοινότης μετὰ τὴν ἐννοίαν τῆς χρηματικῆς τραπέζης θέλει ἐπιστρέφῃ τὸ κεφάλαιον τοῦτο μετὰ τὸν τρόπον, ὥστε νὰ ὑποβάλλῃ αὐτὴ τὴν ὑποθήκην. Ἡ δὲ Κυβέρνησις πληρῶνει διὰ δέκα ἔτη τοὺς τόκους ὡς βραβεῖον· ἀλλ' εἰς τὴν Κυβερνήσιν δὲν ἀφαιρεῖται οὗτ' ἓν δικαίωμα νὰ ἐπιχρηματισθῇ τὴν ἀποξήρανσιν, καὶ νὰ διαθέσῃ ἔπειτα περὶ τῶν γηπέδων.

Ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἀρχίσῃ ἅμα γίνῃ ἡ ἐναρξίς πενήτην οἰκοδομῶν, θέλει διευθυθῆ παρὰ τοῦ διὰ τὸ

σγέδιον τῆς πόλεως διωρισμένου ἀρχιτέκτονος καὶ ἐπι-
τατεῖται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς.

16.

Ἄμα βάλῃ ἕκαστος τῶν Ψαρριανῶν τὴν σκεπὴν εἰς τὴν
οἰκίαν του, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λαμβάνῃ ἀπὸ τὴν κα-
σοχὴν του τὸ ἀνάλογον ἐκ τῆς παραχωρηθησομένης κατὰ
τὸ ἀπὸ 7 (19) Δεκεμβρίου 1833 διάταγμα διὰ τὸν συ-
νοικισμὸν τοῦτον ἐθνικῆς γῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀναφέρειται
περὶ τούτου εἰς τὸν διοικητὴν, ὅστις διατάττει τὴν παρα-
χώρησιν ἐκδίδων καὶ τὸ περὶ ταύτης ἔγγραφο.

17.

Ἄμα συνοικισθεὺν 70 οἰκογένειαι θέλουσιν σχηματίσει
ιδιόκτητον δῆμον, ὅστις θέλει ἀμέσως ἀρχίσει νὰ ἐνεργῇ
ὡς αἱ ἄλλαι δημοτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους.

18.

Εἰς τὴν πόλιν Ἐρετρίας δίδεται τὸ δικαίωμα νὰ ἐκ-
καθαρίζωνται εἰς τὸν λιμένα τῆς τὰ ἐξ ὑπόπτων μερῶν
προερχόμενα πλοῖα, ὅταν ἡ κοινότης συστήσῃ τακτικὸν
λοιμοκαθαρήριον.

19.

Τέλος χαρίζονται τὰ ὑγειονομολιμεναρχικὰ καὶ λοι-
μοκαθαρτικὰ δικαιώματα εἰς τὸν δῆμον τῶν Ψαρριανῶν,
ὅστις θέλει μισθοδοτῆ τοὺς λιμεναρχὰς καὶ ὑγειονόμους
τοῦ λιμένα Ἐρετρίας· ἀλλ' ὑπόκεινται οἱ ὑπάλληλοι
οὗτοι ὡς πρὸς τὰ χρεῖα τῶν εἰς τὰς προϊσταμένας τῶν
ἀρχῶν ἐκάστης ὑπηρεσίας. Διὰ τὸ ἔτος 1836 καὶ 1837
θέλει προκαταβάλει ἡ κυβέρνησις τοὺς μισθοὺς τούτους,
ἡ δὲ κοινότης θέλει τοὺς ἐπιστρέφει διὰ τὸ 1838 καὶ
1839 εἰς ἴσας ἡμιστείας δόσεις.

20.

Ὅσοι τῶν εἰρισκομένων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος Ψαρριανῶν
μετὰ τοσαύτης παραχωρήσεως, αἵτινες εἶναι ὀλατελευ-
ταῖαι, δὲν συνοικισθεὺν ἐντὸς ἐνὸς ἔτους εἰς Ἐρετρίαν,
χάνουσι τὸ δικαίωμα καὶ τὰς ὠφελείας, ὅσας χορηγοῦνται
διὰ τοῦ πρώτου διατάγματος, καὶ τότε εἶναι ὑπόχρεοι
νὰ καταγραφῶσιν εἰς ἄλλαν κοινότητα τοῦ κράτους.

Ἐ Ἀθήνας, τὴν 3 (15) Ἰουλίου 1836.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τοῦ Ὑπουργικῶν Συμβουλίου

ΑΡΜΑΝΣΗΡΗΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν εἰς τὰ δάση γεομένων ἀνεμφορέων.

Ο Θ Ω Ν

Β Λ Ε Π Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθ. 695 τοῦ ποιν. νόμου, καὶ
τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατίας,
ἀποφασισάμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Ἄρθρ. 1.

Ὅστις κλέπτει, σφετερίζεται, ἢ βλάπτει τὴν εἰς τὰ
δάση ξυλικὴν, τιμωρεῖται, καθόσον τὸ κλαπέν ἢ σφετε-
ρισθέν, ἢ, ἢ ἐκ τῆς βλάβης προξενηθεῖσα ζημία, δὲν
ὑπερβαίνει τὴν τιμὴν τῶν 20 δραχ., μὲ πρόσμιμον τριά-
κοντα μέχρι δικασίαν δραχ., ἢ μὲ κράτησιν μιᾶς μέτροι
ἑπτὰ ἑβδομαδῶν, ἀποδίδων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν εἰς
τὸν ἀρμόδιον ιδιοκτῆτην· ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία θεω-
ρεῖται ἂν τὰ δάση εἶναι δημόσια.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ παραβάσεις τῶν περὶ δασῶν ἀσυνοικικῶν διατά-
ξεων, καθόσον δὲν ἀποτελοῦν πλημμελημα ἢ κακούρ-
γημα, ἢ δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγου-
μένου ἀρθροῦ, τιμωροῦνται μὲ πρόσμιμον, ἢ μὲ κράτησιν,
ἐντὸς τῶν τεθέντων ὁρίων τοῦ ἀρθ. 14 καὶ 15 τοῦ ποιν.
νόμου, καὶ μὲ ἀποζημίωσιν τοῦ ιδιοκτῆτου αἱ τιμωρή-
σεις τῶν περὶ τὰ δάση πλημμελημάτων καὶ κακούρ-
γημάτων τιμωροῦνται καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς προσδιωρι-
σμούς τοῦ ποιν. νόμου.

Ἄρθρ. 3.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰς περὶ τὰ δάση
παραβάσεις θεωροῦνται ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλλη-
λοι, καὶ ὡς τοιοῦτοι διατάσσονται ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ
ἀρμοδίου παρὰ πρωτοδικαίαι εἰσαγγελείας.

Ἄρθρ. 4.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως
ὑπάλληλοι θεωρούμενοι, ὀφείλουσιν ἄνευ ἐντολῶν ἕκαστος
ἐντὸς τῆς περ φρεσίας του πᾶσαν πρᾶξιν, ἀντιβαίνουσαν
εἰς τὰς περὶ δασῶν διατάξεις. Πρέπει λοιπὸν νὰ συντάτ-
τουν τὰς ἀναγκαίας ἐκθέσεις πρὸς βεβαίωσιν τοῦ εἶδους
καὶ τῶν περιστατικῶν τῶν τοιούτων πρᾶξεων, τοῦ χρόνου
καὶ τοῦ τόπου, καθ' ὃν αὐταὶ ἐπράχθησαν, καὶ τῶν ἀπο-
δείξεων καὶ ἐνδείξεων, ὅσας ἐμπόρεσαν, τυχόν, νὰ συλ-
λέξουσι. Νὰ καταρτόνουν τὰ νενομισμένα πρωτοκόλλα,
καὶ νὰ ἀναφέρωσι ῥητῶς ἐνταῦθα τὸ μέγεθος τῆς προ-
ξενηθείσης ζημίας. Νὰ διώκωσι τ' ἀρπαχθέντα πρᾶγ-
ματα μέχρι τοῦ τόπου, ὅπου μετεφέρθησαν, καὶ νὰ
ἐνεργῶσι τὰ πρὸς κατάσχισιν αὐτῶν. Δὲν συγχωρεῖται
ὅμως εἰς αὐτοὺς νὰ εἰσέρχωνται εἰς οἴκους, εἰς ἐργασίαι,
εἰς κτήρια καὶ παρακειμένας περιφρακτους αὐλάς, εἰμὴ
ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εἰρηνοδίου, τοῦ παρέδρου αὐτοῦ, τοῦ
ἀστυνόμου, τοῦ δημάρχου, ἢ τοῦ δημοκριτοῦ παρέδρου.
Ἡ περὶ τούτου συντακτικὴ ἐπιθεσις πρέπει νὰ ὑπογράφει-
ται παρ' ἐκείνου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ὁποίου ἐγένετο.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουσιν προσέτι τὰ συλ-
λαμβάνουσι καὶ φέρουσι ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίου ἢ τοῦ
δημάρχου τοὺς ἐπ' αὐτοσφύω συλλαμβανόμενους. Καὶ
πρὸς τοῦτο ζητῶν καὶ λαμβάνουσι παρὰ τοῦ δημάρχου
ἢ τοῦ παρέδρου αὐτοῦ καὶ τῆς χωροφυλακῆς συνδρομὴν,
τὴν ὁποίαν οὗτος δὲν δύναται νὰ μὴ παρεξῆ.

Ἄρθρ. 5.

Οἱ δασονομικοὶ ὑπάλληλοι θέλουσι εἶναι τὰ πρῶτο-

κολλα περί των παρ αυτων ανακαλυφθεισων προξενων, αιτινες αντιβαινουσιν εις τα περι δασων διατάγματα, εντος επτα ημερων, δια μεν τα πταισματα, εις τον ασυνομον του δημου ενω εδευει το ειρηνοδικειον, η, μη υπαρχοντος ασυνομου, εις τα δημαρχον η τον δημαρχικον παρεδρον, ο α δε τα πλημμεληματα και κακουργηματα, εις τον αρμοδιον παρα πρωτοδικαις εισαγγελεια.

Εκτος τουτου οι δασονομικοι υπαλληλοι ειναι υποχρεσι να κοιποιδωσιν εγγραφωσ η προφορικωσ εις τουσ προλαβον ωσ ρηθεντασ υπαλληλουσ εντοσ τριων ημερων δια τα πταισματα, εγκληματα και κακουργηματα, περι των οποιων ο λογωσ εν τω πασόνι νόμω, και τα οποια αυτοι, ωσ ανακριτικοι η δασονομικοι υπαλληλοι κατέμαχον.

Αρθρ. 6.

Το παρον διαταγμα, εις το οποιον επι τη βάσει του αρθ 3 του από 23 Απριλ. (5 Μαΐου) τ. ε. διατάγματος δίδεται η δύναμις προσωρινου νόμου, θέλει δημοσιευθῆ δια της εφημερ. της Κυβερνήσεωσ.

Οι επι των Οικονομ. και επι της Δικαιοσύνης Γραμματείς της Επικρατείας επιφορτίζονται με την δημοσιουσιν και εκτέλεσιν του παρόντοσ, καθόσωσ εις έκασον ανάγεται.

Εν Αθήναισ, την 10 (22) Ιουλιου 1836.

Εν όνόματι και κατ' ιδιαιτέραν διαταγήν της Αυτου

Μεγαλειότητοσ του Βασιλέωσ,

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡΟΣΟΣ ΜΑΝΣΟΔΑΣ, Α. Γ. ΚΡΙΣΖΗΣ, Γ ΔΑΣΣΑΝΗΣ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περί της εδρασ του κακουργιοδικειου της Πελοποννήσωσ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Δ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επι τη από 23 Ιουλιου (5 Ιουλιου) τ. ε. προτάσει της επι της Δικαιοσύνης Γραμματείας, διορίζομεν την πόλιν Ηρακλείασ εδραν της τρίτοσ κατά το ενεσώσ έτοσ συνάδων των κακουργιοδικειων της Πελοποννήσωσ.

Εν Αθήναισ, την 26 Ιουλιου (8 Ιουλιου) 1836.

Καθ' ύψηλοτάτην επιταγήν

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Αρχιγραμματεύσ της Επικρατείας.

Ι ΡΙΖΟΣ, Διευθύνων προσωρ. την επι της Δικαιοσ. Γραμματείασ της Επικρατείας.

Παρακαλοῦνται όσοι τῶν συνδρομητῶν ἔχουσιν ἀπαιτήσεις διὰ τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεωσ, νὰ μὴν τὰσ διενθύνωσι πλέον κατ' εὐθείαν εἰς τὴν Βασ. Τυπογραφία, ἀλλὰ εἰς τὸ ἀρχικόν ταχυδρομείον, τὸ οποιοσ θέλει τὰσ ἀναφέρει, ἀνάγκησ οὖσ, εἰς τὸ κατόστημα τῆσ Βασιλ. Τυπογραφίασ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΟΓΡΑΦΙΑΣ.

ΔΗΛΩΣΗ

Περί σφραγίδων των διατηρουμένων μοναστηριων.

Η ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ Κ.Τ.Α. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Δηλοποιεί ότι,

Δυνάμει των από 9 (21) Φεβρουαρίου π. ε. και 8 (20) Ιουλιου ε. ε. Γ Βασ. διαταγμάτων, καθόσωσ εναν επι η προτάσει της Γραμματείας ταύτης και κατά προηγουμένην γνωμοδότησιν της ιεράσ συνόδου,

Α' Αι μέχρι τουδε εν χρήσει σφραγίδεσ των διατηρουμένων του Βασιλείου μοναστηριων καταργούνται, κντ αυτων δε έκαστον των μοναστηριων τουτων θέλει έχει σφραγίδα, φέρουσαν εν τω μισω τον τύπον του σταυρου, και γύρωθεν περιγεγραμμένον το όνομα του μοναστηριου και του μέρωσ όπου κείται.

Β' Αι σφραγίδεσ αυται θέλουσ είνεσ διηρημένεσ εις τρία τμήματα, ών το μεν θέλει κρατείσθαι παρά του ηγουμένου, τα δε άλλα δύο παρά των συμβουλων της μονής, έκτουσ αυτων θέλουσ διατηρείσθαι εις τα αρχεία της επικρατείας.

Γ' Αι παλαιαί σφραγίδεσ των διαλυθέντων και ών διατηρουμένων μοναστηριων, θεωρούμεναί, αφ' ησ εκνοποιήθη η παρούσα απόφασις, άκυροι, θέλουσ συναχθῆ, καταγραφή και κατατεθῆ επίσης εις τα αρχεία, προς έξκ ιδίωσιν παλαιων εγγράφων δια παραβίσεωσ, όσάκισ τουτου απαιτείται.

Δ' Παρεκτις της σφραγίδοσ ταύτησ, έκαστον των μοναστηριων θέλει έχει και δευτέραν σφραγίδα, φέρουσαν εγκεχαραγμένην εντέγνωσ επι μιάσ μονησ πλακόσ την εικόνα του αγίου των, και μη μερίζον έχουσαν επισιμματα, αλλά χρησιμεύουσαν μόνον προς άπλοδν στολισμον των επισήμων της μονήσ εγγράφων.

Εν Αθήναισ, την 16 Ιουλιου 1836.

Ι ΡΙΖΟΣ,

Γραμματεύσ της Επικρατείας επι των Εκκλησιαστικων.

Περί ενθλικότητοσ τινων.

Δια της από 29 Ιουλιου Βασιλ. αποφάσεωσ εκηρύχθη ενήλιξ, δυνάμει του 18 νόμου του 6' τίτλου του α βιβλιου του Αρμενοπούλου, ό εκ Τριπόλεωσ Κ. Κωνσταντ. Εϋγενειάδοσ.

Δια της από 29 Ιουλιου Βασιλ. αποφάσεωσ εκηρύχθη ενήλιξ, δυνάμει του 18 νόμου του 16' τίτλου του α βιβλιου του Αρμενοπούλου, ό Κ. Γ. Ιω. Δούκασ.